

*Psicòloga i directora
Centre de dia d'Avià*

Nom de la teva empresa

Soc autònoma, la meua pròpia empresa soc jo, que ofereixo els serveis de psicoteràpia i de formació a diferents empreses, com és el Gabinet Mèdic del Berguedà, el centre Mèdic de Puigcerdà i, puntualment, a l'ACEB o altres associacions. Com a assalariada treballa al Gabinet Mèdic i al centre de Dia d'Avià, on faig les tasques de direcció. També faig tasques de direcció als serveis mèdics de psicotècnic.

En què consisteix la teua feina?

Són feines bastant diferents, però tenen alguns punts en comú: a tot arreu tracto amb persones, però les tasques a desenvolupar són totalment diferents. Al centre dia es tracta de gestionar i coordinar les tasques dels treballadors, dels usuaris i treballar amb les famílies, la coordinació de les tres àrees.

Al Gabinet Mèdic i al Centre Mèdic faig psicoteràpia (ajudar a les persones a desenvolupar els seus potencials o treballar el tema de trastorns mentals o dificultats que estiguin passant a la vida, intentant ajudar-los en aquests processos). I pel que fa als psicotècnics és fer les proves, testos de coordinació locomotora, bimanual, testos de personalitat... per tal de valorar si són aptes o no aptes pel carnet que vulguin obtenir o renovar.

El millor i el pitjor de la teua feina

El millor és anar assolint reptes amb l'equip i veure els avis i les famílies contents amb els serveis que es donen. Veure com evoluciona la persona i va millorant, que els seus símptomes van disminuint, que es va apoderant... veure com l'ajudes et fa sentir satisfacció.

El pitjor del Centre de Dia és l'estrès, ja que és un centre que està sempre obert, excepte alguna festivitat, i a vegades gestionar les baixes i haver de buscar a gent sent un servei gestionat per l'Ajuntament, amb els processos públics és complicat i és el pitjor. En l'altra feina el pitjor és quan, alguna vegada, poques, li has de dir a algú que no és apte per a conduir, que normalment és gent gran i per ells el cotxe és la il·lusió de la vida "si em traieu això ja em puc morir" i tu veus que ha sortit fatal, que comença a tenir certa demència i se li ha de dir.

Quina importància tenen els centres de dia pels col·lectius de gent gran?

Jo penso que és important perquè és com un pas intermediari entre estar a casa i les residències. És un espai de dinamitzar, de fer activitats (qui vol és clar), on la gent gran s'hi sent a gust perquè s'adequa tot al seu ritme, al seus processos. Tens tots els serveis, banys adaptats i el personal està habilitat per atendre'ls bé.

Tant ve gent que viuen sols, que a nivell físic i cognitiu estan bé i volen venir a passar el dia aquí, com persones amb un grau moderat de deteriorament, que a casa a la família ja els costa atendre, ja sigui per risc de caigudes o perquè estan desorientats.

Com has arribat fins on ets ara? Ens expliques la teva trajectòria professional?

Jo vaig estudiar psicologia i al llarg dels anys m'he anat formant amb diferents postgraus i màsters en l'àmbit de la salut i de l'atenció a les persones: neuropsicologia, patologia cínica, tècniques de tercera generació (PNL, mindfulness) i a nivell professional ja fa uns vint anys que vaig començar a Casserres, quan no hi havia places per a psicòlegs ni a l'hospital, ni residències ni escoles, i va ser quan en alguns centres van començar a implantar aquesta figura.

I a l'obrir la residència de Casserres m'hi vaig presentar i em van agafar, i vaig començar fent de psicòloga per a gent gran. Allà hi vaig estar bastants anys, compaginant amb altres llocs, com a l'Hospital de Solsona, al Gabinet Mèdic també puntualment unes hores començant gradualment.

Vaig estar 11 anys a la Residència Sant Josep de Puig-Reig també a jornada completa i ho compaginava amb el Gabinet Mèdic. Llavors fa dos anys i mig em van oferir portar la direcció aquí i era un repte.

Què et va motivar?

És el meu primer càrrec de direcció, va ser un repte, saber si seria capaç de gestionar un centre, portar un equip de persones. També és a prop de casa i em feia il·lusió col·laborar amb el meu poble. A l'equip som 12 persones i 20 usuaris.

Vaig començar en ple Covid, va ser bastant dur, ja que vaig començar el mes de setembre i a finals d'octubre va entrar un brot de covid, i amb les directrius sanitàries de llavors vam haver de tancar durant 10 dies. Molta gestió de burocràcia, que per a mi és el més pesat. Llavors vam tornar obrir, al Nadal de l'any següent vam haver de tornar a tancar 10 dies més. Ara per sort ja s'ha normalitzat i encara que hi hagi algun cas ja no s'ha de tancar.

Una fortalesa i una debilitat

Com a fortalesa diria que soc una persona resolutiva, no m'agrada deixar les coses en standby.

Com a debilitat jo diria que la impaciència, tot i que amb els usuaris i pacients tinc molta paciència, quan s'ha de fer alguna cosa m'agrada veure resultats de forma ràpida.

Per què t'has quedat al Berguedà?

Perquè per a mi és casa meva, és la meva terra i és on hi ha la gent que estimo. Jo quan estudiava a Barcelona els caps de setmana tornava apurant de divendres a dilluns. Sempre m'hi he sentit a gust.

No m'he plantejat mai treballar a un altre lloc ni fer la meva vida a un altre lloc que no sigui Berguedà i comarques veïnes.

El Berguedà és una població molt envellida. Creus que el col·lectiu té els serveis necessaris per residir-hi?

Jo penso que és una de les comarques on hi ha més centres dedicats a la gent gran, hi ha moltes residències i centres de dies. Però és veritat que és una població molt envellida i potser el què faria falta, cosa que es fa cap a Dinamarca i ja s'està implantant a algunes comarques d'aquí com Osona, són els habitatges cooperatius de gent gran, que s'autogestionen ells mateixos, i aquí que jo sàpiga encara no hi és, però seria un bon projecte.

I llavors el què falta a la comarca, més que centres, és el tema del transport. Per exemple, són necessaris autobusos adaptats. I ajudar a moure gent que viuen en nuclis petits sense centres i activats i poder-los apropar.

Quin és el teu lloc preferit del Berguedà?

És difícil triar-ne un, però diria Obiols, és on hi tinc les arrels paternes, on he anat de petita i és un lloc que em transmet molta pau i una energia molt positiva. També diria Montclar, on hi tinc les arrels de part materna.

